

Δαμπρου Σ. Παλαίολογ. Πελ. 3, 144, 17

Κωρολαίου ποιη.

Ανυμνοί πανηγυρινοί.

« Καὶ γιμένει . . . . . οἱ μὲν αὐτορνεῖ γῆν καὶ θαλάττης δῶραι, εὐδαίμοι καὶ εὐχίμενοι, οἳ καὶ τῇ μὲν χρεῖα γιμένει καὶ δια πάντων ἀσφαγέσθαι, τῇ θεῇ δὲ προῖ πηλαγῇ φέρονται ὁμαρὰ καὶ γαλήνη καὶ γαῖα, περιγύφοντες τὴν πόλιν, ἀγχιβαδεῖ καὶ ἀνύμονες καὶ τῇ περιθόῳ ταύτης ἀφορμῇ τὸ ῥέωμα προσαποξύνοντες, οἳ δὲ χειροποιῆτοι τεχνέων ἐντοὶ καὶ τῇ πόλει ἐν τεχνάγοντες τῇ πόλει, δαῖμα καὶ ἰδῆν. »